

[Kirsten Jacobsen]

Enten må ministeren have opholdt sig et andet sted end her, hvor debatten foregik, eller også må ministeren altså have haft noget for ørerne.

Jeg står med et referat af debatten, og det er ganske rigtigt, at der er to partier, der udtaler sig sådan; det gør nemlig de to regeringspartiers ordførere og ingen andre.

Jeg ved ikke, om jeg får ministeren til at sige, at vi har indført mindretalsdiktatur her i landet, så det, hun skulle gå hjem og gøre, er det, en mindretalsregering har tænkt sig.

Nej, det, ministeren skulle have gjort, var at gå hjem og gøre det, der stod i den dagsorden, som ministeren selv endte med at stemme for, og hvoraf ministeren indtil videre kun har gjort én ting, nemlig at fremsætte dette forslag og pålægge kommunerne at gennemføre døgnplejen.

Jeg vil gerne opfordre ministeren til på baggrund af denne debat at dele det foreliggende lovforslag i to dele.

Den ene del kan indeholde døgnplejen samt ophævelsen af forbudet mod at bygge plejehjemspiladser efter bistandsloven. Det kan vi hurtigt skrive en betænkning om. Det har jeg i hvert fald oplevet her at der er et flertal for i Folketinget.

Den anden del, nemlig betalingen for hjemmehjælp, skulle ministeren lade lide en stille død i udvalget; så kunne vi komme længere, og så kunne vi snakke om det, som vi kan blive enige om, i stedet for at råbe ad hinanden om det, som ingen af os vil være med til at gøre alligevel. Jeg synes ikke, ministeren skal gå hjem og misforstå det én gang til.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Efter en lang og meget livlig og engagerende debat synes jeg egentlig, at vi måske skulle prøve, om vi ikke kunne finde det lidt mere rolige i vores gemytter frem – prøve at forholde os lidt til, hvad vi nu skal tage os til videre frem.

Jeg mener, at vi må se på det foreliggende lovforslag under udvalgsarbejdet, prøve at tage de signaler, vi har fået fra de forskellige partier her i dag, til efterretning og bygge på det grundlag. Jeg fornemmer stadig væk, at der er interesse for at se på det problem, som mange kommuner og borgmestre har peget på. Jeg

fornemmer ikke, at man blokerer totalt for en løsning af den problemstilling, som er anmeldt fra mange kommuner – herunder også socialdemokratisk ledede kommuner.

Jeg mener, vi skal prøve at tage fat dér, hvor vi har mulighed for det, prøve at se på samspilsproblemerne i den foreslåede model. Vi må prøve at finde ud af, hvordan vi får udnyttet ressourcerne bedst muligt, sådan at de ældre får den hjælp, de har et fundamentalt krav på, men samtidig under hensyntagen til, at vi ikke kan tillade alt for mange forkert anvendte penge. Hvis det kunne blive konklusionen på debatten i dag, synes jeg egentlig ikke, det er så tosset endda.

Jeg vil gerne sige om debatten i foråret, at jeg også hørte debatten sådan, at man ikke på forhånd afviste at overveje betalingsspørgsmålet. Jeg opfattede signalerne under debatten og den efterfølgende offentlige debat sådan, at vi skulle se på problemet, finde ud af, om der var nogle veje, ad hvilke vi kunne nå frem til en eller anden betalingsordning.

Det synes jeg vi skal fortsætte med at vurdere uden fuldstændig at blokere forbindelsen med en bestemt model. Hvis et flertal af partierne kunne være med på det, lover det trods alt alligevel godt for det kommende udvalgsarbejde.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Jeg vil gerne til fru Pia Christmas-Møller sige, at der er et par misforståelser, der skal udryddes. Det, socialdemokratiske borgmestre har talt om, var øgede ressourcer til området igennem en betaling. Det ligger ikke i det forslag. Det, dagsordenen i foråret gik ud på, var at styrke ældreområdet. Dette her styrker ikke ældreområdet med en centimeter, tværtimod. I bedste fald er det neutralt i forhold til ældreområdet, og skal man anlægge en lidt mere pessimistisk tone, er det direkte en svækkelse af det.

Derfor er jeg nødt til at sige, at jeg har fornemmet i dag, at der er et flertal i Folketinget imod lovforslag nr. L 28 – ja, man kan godt, som fru Kirsten Jacobsen har foreslået, dele det op, fordi der har været interesse for at diskutere den ene del – men når der er et flertal imod den anden del, betalingsdelen, er der ingen grund til at sidde og have lange drøftelser i